

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Thomæ A Kempis Canonici Regvlaris Ord. S. Avgvstini De
Imitatione Christi Libri Qvatvor**

Thomas <von Kempen>

Antverpiæ, 1617

Cap. XXXI. De neglectu omnis creaturæ, vt creator poßit inueniri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45760](#)

tare. Verumtamen iustus sum, & re-commendabilis multùm , quum sic facio totum.

6 Si rectè sapis, & in veritate aspi-cis, numquam debes propter aduersa-tam deiectè contrastari , sed magis gaudere , & gratias agere : imò hoc vnicum reputare gaudium , quòd af-fligens te doloribus , non parco tibi.

Ioñ. 16. Sicut dilexit me Pater, & ego vosdili-go , dixi dilectis discipulis meis: quos vni que non misi ad gaudia temporalia, sed ad magna certamina: non ad ho-nores , sed ad despectiones : non ad otium, sed ad labores: nō ad requiem, sed ad afferendum fructum multum, in patientia. Horum memento, fili mi, verborum.

C A P . XXXI.

De neglectu omnis creaturæ, ut crea-tor possit inueniri.

DO M I N E , benè indigeo adhuc maiori gratia , si debeam illuc peruenire, vbi me nemo poterit, nec vlla creatura impedire. Nam , quām diu res aliqua me retinet, non possum libe-

liberè ad te volare. Cupiebat liberè volare, qui dicebat : Quis dabit mihi *Ps. 54.* pennas sicut columbae, & volabo, & requiescam ? Quid simplici oculo *Mat. 6.* quietius ? Et quid liberius , nil desiderante in terris ? Oportet igitur omnem supertransire creaturam, & seipsum perfectè deferere , ac in excessu mentis stare, & videre, te omnium cōditorem cum creaturis nil simile habere. Et nisi quis ab omnibus creaturis fuerit expeditus, non poterit liberè intendere diuinis. Ideò enim pauci inueniuntur cōtemplatiui, quia pauci sciunt se à perituriis & creaturis, ad plenum sequestrari.

2 Ad hoc magna requiritur gratia, quæ animam leuet, & suprà semetipsum rapiat. Et nisi homo sit in spiritu eleuatus, & ab omnibus creaturis liberatus, ac Deo totus vnitus : quidquid scit, quidquid etiam habet, non est magni ponderis. Diu paruus erit, & infrà iacebit , qui aliquid magnum aestimat, nisi solum vnum immensum, æternum bonum. Et quidquid Deus non est, nihil est, & pro nihilo computari debet. Est magna

H 4 diffē-

differentia, sapientia illuminati & deuoti viri, & scientia literati atque studiosi clerici. Multò nobilior est illa doctrina, quæ de sursum ex diuina influentia manat: quām quæ laboriosè, humano acquiritur ingenio.

3 Plures reperiuntur contemplationem desiderare, sed quæ ad eam requiruntur, non student exercere. Est magnum impedimentum, quia in signis & sensibilibus rebus statur, & parum de perfecta mortificatione habetur. Nescio quid est, quo spiritu ducimur, & quid prærendimus, qui spirituales dici videmur: quòd tantum laborem, & ampliorem sollicitudinem, pro transitoriis & vilibus rebus agimus, & de interioribus nostris vix raro, plenè recollectis sensibus, cogitamus.

4 Proh dolor, statim post modicam recollectionem foras erumpimus: nec opera nostra, districta examinatione trutinamus. Vbi iacent affectus nostri, non attendimus: & quām impura sint omnia, non deploramus.

Gen. 6. Omnis quippe caro corruperat viam suam,
¶ 7.

suum, & ideo sequebatur diluvium magnum. Cum ergo interior affectus noster multum corruptus sit, necesse est, ut actio sequens, index carrentiae interioris vigoris, corrumpatur. Ex puro corde, procedit fructus bonae vitae.

5 Quantum quis fecerit, quæritur: sed ex quanta virtute agit, non tam studiosè pensatur. Si fuerit fortis, diues, pulcher, habilis, vel bonus scriptor, bonus cantor, bonus laborator, inuestigatur: quam pauper sit spiritu: quam patiens & imitis: quam deuotus & internus, à multis tacetur. Natura exteriora hominis respicit, gratia ad interiora se conuertit. Illa frequenter fallitur, ista in Deo sperat, ut non decipiatur.

C A P. XXXII.

*De abnegatione sui, & abdicatione
omnis cupiditatis.*

FILI, non potes perfectam possi- Matt.
dere libertatem, nisi totaliter ab- 16. &
neges temetipsum. Compediti sunt 19.
omnes proprietarij, & suipsius ama-
tores,